

Reseberättelse från Tilde Udin, SM-vinnare 2016

Publicerat 2017-08-09

I november började mina förberedelser inför svenska mästerskapen i junior handling som ägde rum i december 2016.

På morgonen den tredje december var det äntligen dags. Jag hade trimmat, badat och fönat min kompanjon, Trolla, som var taggad till tusen. Självklart visste hon vad som skulle ske. När jag kom fram till Stockholm hundmässan bytte jag om och började värma upp Trolla. Jag var i en tidig grupp, så det var snart dags för oss att äntra ringen. Trolla var lika taggad som vanligt, så jag kände på mig att det skulle bli svårt att hålla henne någolunda sansad. Vi gick in i ringen och gjorde vår grej, med en av de bästa känslorna vi haft och vi klarade oss nervöst genom gallring efter gallring. Helt plötsligt stod vi där, som topp 10 och skulle snart entra "stora ringen". Vi sprang in i ringen och det var en otroligt mäktig känsla. Spotlighten var på oss och publiken applåderade. Domaren, Magnus Berglin, provade oss vidare och skulle sedan välja ut sina 4 finalister. Otroligt nog var jag en av dem. Det var bortom mina drömmar att jag skulle få en finalplats men där stod jag, i total chock.

Sedan var det dags för jokerhundarna att komma in. Dessa var hundar vi aldrig träffat förut och som vi endast fick några minuter att bounda med, för att sedan visa upp på bästa sätt. Jag fick en ung dalmatiner som var på "stora Stockholm" för första gången, så han tyckte inte att miljön var den roligaste. Jag försökte dock göra mitt bästa av situationen men för hundens skull fick jag byta till hans syster, som tyvärr också var nervös. Vi sprang in i ringen och gjorde vårt jobb ändå men lättnaden när jag fick tillbaka min studsboll till hund var obeskrivlig. Hon var lika lycklig som när vi kom på morgonen, trots hennes 10 år på nacken och att vi hållit igång hela dagen. Sedan var det dags för Magnus att placera oss och jag var så otroligt nöjd att jag tagit mig till topp 4, så vilken plats jag skulle hamna på spelade ingen roll för mig. Fyran och trean placerades och helt chockartat insåg jag att jag inte var en av dem. När det sedan var dags för speakern att precentera vinnaren var jag precis på väg att gratulera den andra tjejen som var kvar, till vinsten. Namnet de ropade upp var inte hennes, utan mitt! Hela min kropp blev till gelé och jag var säker på att jag skulle svimma men på stappliga ben kunde jag springa fram till Magnus och det enda som rörde sig i mitt huvud var att jag skulle få representera Sverige på Crufts*!

Att vinna SM är det största som hänt mig och att få göra det tillsammans med min bästa vän, Trolla, är helt obeskrivligt.

Det var mycket förberedelser inför Crufts. Till och börja med skulle jag välja vilka raser jag önskade. Mitt beslut var självklart, jag skulle ha en flatcoated retriever. Dock var det en risk, då gundog group skulle gå samma dag, så det var inte säkert att jag skulle få en "bra" flatt. Det var självklart värt risken. Även mitt val av resesällskap var lätt. Jag ville ha med mig mina föräldrar och min bästa vän/uppfödare Sanna.

Vi flög till England på torsdagen och valde att ha hela den dagen till shopping. Självklart måste man shoppa när man bor bredvid Birminghams stora shoppinggata Bullring.

På fredagen var det dags för representantmiddag. Alla ungdomar som skulle tävla och deras "plus one" samlades för att äta, byta presenter och hålla tal för domaren

och alla arrangörer. En väldigt mäktig känsla! Jag var extremt nervös inför talet men det gick bra och jag tog det lugnt.

Till slut var dagen med stort D här. Det blev riktigt tidig uppstigning för att kunna ta taxin till NEC, som är arenan där hela Crufts håller till. Väldigt nervös över vad som skulle hända härnäst så tog jag mig till samlingsplatsen, där vi skulle få träffa hundarna vi skulle få spendera vår tävlingsdag med. Detta är alltså hundar vi aldrig träffat förut och vilken ras det skulle vara hade vi inte fått veta förrän dagen innan. In klev ett bekant ansikte. En flattuppfödare som jag känner till väl, då hon äger min hunds farfar och komiskt nog var hunden jag blev tilldelad, Douglas, morbror till min hund. Riktigt kul med svenska linjer!

Hon lämnade över Douglas till mig och då var det bara att börja jobba på vår relation, för snart var det dags att äntra den gröna mattan för första gången! Att springa in i stora ringen på Crufts är den största upplevelsen i hela mitt liv. Livesänt på engelsk tv och framför en stor del av hundvärlden. Alla skulle kunna se om man gjorde fel. De ropade mitt namn och land och jag sprang in på den gröna mattan och all min nervositet blåste bort, nu var det bara jag och Douglas. Domaren gick igenom varje ekipage grundligt och sedan var det dags för oss att gå ut igen. Väl utanför ringen blev vi tilldelade någon annans hund. Vi fick ca 10 minuter på oss att lära känna den nya hunden som var av en annan ras. Jag fick världens goaste petit basset griffon vendéen. Sedan fick vi gå in i ringen igen och utföra samma moment som med den första hunden. I denna omgång valde domaren ut sin hemliga topp 10 som vi skulle få veta senare i finalen.

Det blev många timmars väntan innan finalen så jag hade möjlighet att få se flattarna i rasringen och jag hade även tid att gå förbi Agrias fina monter och prata med SM-domaren Magnus Berglin. Tack Agria för sponsring till resan! Sedan var det dags att återvända till våra hundar och äntra finalringen för sista gången. I finalen tog de ut topp 10 och tyvärr var inte jag någon av dessa men jag är väldigt nöjd med min prestation och helgen i England.

Att få representera sitt eget land på världens största tävling är något man bara får uppleva en gång i livet, om ens det, och jag är väldigt stolt över att få ha gjort det.

**Crufts är en stor hundutställning som Engelska Kennelklubben (The Kennel Club) arrangerar varje år i NEC-arena, Birmingham.*